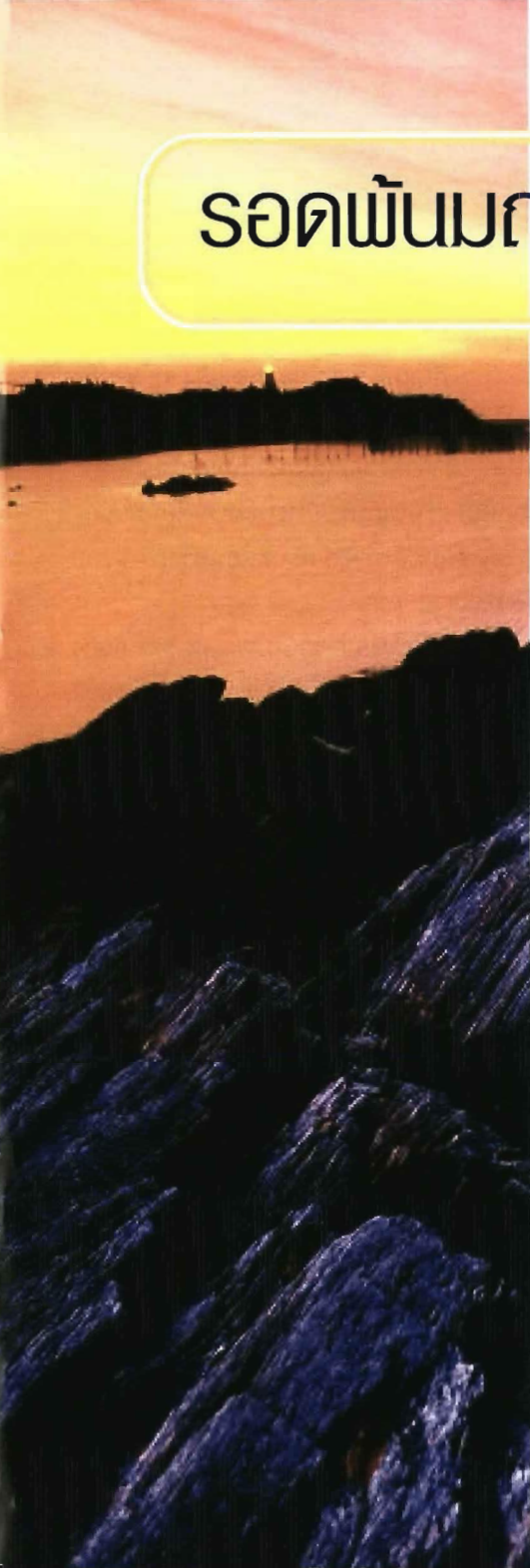

รอดพ้นมฤตยู..พายุกะ GAY

สะหว่างความบ้าคลั่งและเมฆสีดำทะมึนที่รวมฤทธิ์กัน ระหว่างฟ้ากับทะเล ได้กลืนกินหลายชีวิตให้สิ้นไป จากเหตุการณ์ระทึกที่ไม่เคยมีมาก่อนในรอบ ๔๒ ปี

๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๒ ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของ จ.ประจวบคีรีขันธ์ เวลา ๑๖.๐๐ น. พายุไต้ฝุ่นกำลังขึ้นกลายเป็นพายุไต้ฝุ่น มีความเร็วลมสูงสุดบริเวณศูนย์กลาง ๖๔.๔ น็อต (๑๒๐ กม. / ชม.)

“ขณะนี้จุดศูนย์กลางพายุอยู่ห่างจากชายฝั่งประจวบฯ เพียง ๒๔ กิโลเมตร ให้ทุกคนอพยพไปให้เร็วที่สุด.. ๖ กิโลเมตร จากชายฝั่ง จะถูกทำลายจนราบและได้รับความเสียหายอย่างหนัก” เสียงประกาศจากรถหวอดเตือนภัยและเสียงตามสาย ที่ยังใช้การได้ ดังขึ้น เตือนชาวบ้านเป็นระยะๆ

ในขณะเดียวกันก็มีประกาศเตือนจากกรมอุตุนิยมวิทยาแจ้งมาเป็นฉบับที่ ๗

“โอ๊ย!.. ทางราชการก็พูดเกินเหตุ เคยมีที่ไหนพายุอะไรจะแรงขนาดนี้ อย่างมากก็แค่ฝนตกหนักๆ ไม่เป็นไปตามที่เขาประกาศหรอก”

คุณเฉลิมพล อภัยวี หรือ อาจารย์ไก่อผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนอ่าวน้อยวิทยาคม

รวมทั้งทุกคนในครอบครัวต่างไม่เชื่อความรุนแรงจากการพยากรณ์ จึงทำให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น เขาจึงเดินออกไปยืนริมชายฝั่ง ฟลิ้ว..ฟลิ้ว.... ลมและฝนปรอยๆ แต่มากไปด้วยแรงปะทะ กำลังทวีความแรงขึ้นเรื่อยๆ ในขณะนั้น เขาคิดในใจต่อว่า โหนดูซิ..จะเป็นจริงเหมือนชาวที่ทางราชการเขาวาหรือเปล่า?

ต้นมะพร้าวลู่เอนตามแรงกระหน่ำของกระแสนลมที่พัดโหมอย่างหนัก

“อะไรวั้น..ท้องฟ้ามีวงรีใหญ่ๆ สีแดง อยู่ท่ามกลางความดำทึบมันนั้น มันกำลังเคลื่อนตัวใกล้เข้ามา..คลื่นไม่ปกติเหมือนเดิม มันสูงขึ้นเป็นทิวคูณโดยฉับพลัน ทะเลเริ่มดำเข้มและดูเหมือนกำลังโถมเข้ามา” เขามองปรากฏการณ์นั้นด้วยความตกใจ

ถอนรากถอนโคน หลังคาบ้านข้างๆ ได้เปิดปลิวไป เสาอากาศหลุดกระเด็นไม่เหลือหลง...

การตัดสินใจครั้งนี้ของเขา พลัดชะแล้ว ชาวที่ทางราชการประกาศเตือนเป็นความจริง ๖ กิโลเมตร !!! นับจากชายฝั่ง จะไม่เหลืออะไรเลย และบ้านของเขาละ ห่างฝั่งไม่ถึง ๑๐๐ เมตร เขากำลังตกอยู่ในสภาพอันตราย เพราะไม่ได้คิดจะอพยพตามคำประกาศเตือนภัยเลย ขณะนั้นพายุกำลังเคลื่อนตรงเข้าสู่ชายฝั่งประจวบฯแล้ว

คนที่ไม่เชื่อข่าวการประกาศเตือนภัยถึงความรุนแรงของพายุในครั้งนี้ ไม่ได้มีเพียงเขาเท่านั้น ยังมีชาวประมงที่ออกเดินเรืออยู่ท่ามกลางทะเลอันบรือยชีวิต ที่ต้องมากลายเป็นเหยื่อให้ทะเลกลืนกินไป..พลังมหาศาลของคลื่นที่สูง

“ถ้าจะจริงตามข่าว..” เขาคิดพลางรีบหันหลังกลับทันที รีบไปที่บ้านที่อยู่ห่างจากชายฝั่ง ไม่มากนัก

ร่างกายถูกแรงลมปะทะบดล้ม แต่ในที่สุดเขาก็ถึงบ้าน

ประตู หน้าต่างทุกบานถูกปิดสนิท..

พายุหมุนนั้น กำลังเคลื่อนเข้ามาทุกขณะ ต้นมะพร้าวหักโค่นล้มลงเป็นแถบ บางต้นถูก

กว่า ๓๐ ฟุต ในรัศมี ๕๐ กิโลเมตร จากชายฝั่งของพายุครั้งนี้ ไม่เว้นชาวประมงใดๆ ให้เหลือในท้องทะเลนั้นเลย..

ด้วยความกลัวสุดขีด

“ท้องพระ” เป็นที่พึ่งสุดท้ายที่เขาคิดว่าปลอดภัยที่สุด

รูป ๓ ดอก ได้ถูกจุดขึ้น.. ทันใดนั้น “ภาพคุณยาย” ก็ได้ปรากฏขึ้นชัดเจนในใจเขา เขามองท่าน วางใจให้หยุดนิ่งสนิท รวมเป็นดวงเดียวกับท่าน คุณยาย... คุณยายอาจารย์ มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง ศิษย์เอกของหลวงพ่อดาวพิกุล ภาชีเจริญ

“คุณยาย โปรดช่วยลูกด้วย ให้ปลอดภัย

บริเวณหลังบ้านคุณเฉลิมพล (รูปเล็ก) ได้รับความเสียหายน้อยมาก เมื่อเทียบกับบริเวณอื่นที่โดน

จากพายุครั้งนี้” เขาริบอธิฐาน พร้อมกับบะลึก
ได้ว่า คุณยายต้องช่วยเขาได้ เพราะคราวสมัย
สงครามโลกครั้งที่ ๒ คุณยายยังจัดการกับลูก
กระเบิดได้เลย

เขาเชื่อมั่นและศรัทธาคุณยายมาก
เพราะตลอดเวลาที่ผ่านมา พอมีปัญหาอะไร
เขามักจะไปกราบเรียนท่านเสมอๆ และท่านก็
เมตตาช่วยเหลือเขาได้อย่างอัศจรรย์ทุกครั้ง

ด้วยความเชื่อมั่นและศรัทธาอย่างเปี่ยม
ล้น โดยไม่มีข้อสงสัยใดๆ นี่เอง ทำให้ดวงใจปัก
นั่งดิ่งสนิทกับภาพของคุณยาย ที่เกิดขึ้นที่ศูนย์
กลางกาย จนเวลาล่วงไปประมาณ ๑๐ นาที
พายุมันน่าจะถึงแล้วและธรรมชาติของมันจะ

ต้องทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ แต่ดูเหมือนว่า
มันไม่รุนแรงขึ้น ด้วยความแปลกใจตรงนี้เอง
เขาจึงลืมหูลืมตาขึ้น แล้วลุกขึ้นชะโงกดูที่นอก
หน้าต่าง..

อัศจรรย์จริง!!

“พายุ! พายุ! พายุมันหมุนกลับไปแล้ว”

เขาพูดกับตัวเอง เสียงชาวบ้านที่อยู่ใกล้ และ
เก็บตัวอยู่ในบ้าน ได้ออกมาดูเหตุการณ์นั้น
พากันส่งเสียงขึ้น แล้วชวนกันดูสิ่งประหลาด
กำลังถอยห่างออกไปทางออกไป จนหายไปกับ
ความมืดมิดเบื้องหน้า

แต่ฟ้ายังคงมืด หมุกขมัวฝนตกอย่าง
หนักอึ้งครึ้มแรงลมผันวนอยู่ตลอดเวลาจนถึง

รุ่งเช้า

ซากเรือที่แตกหักและผู้คนที่ถูกทะเลกลืนชีวิตไป ตอนนี้มีจระเข้แห่งทะเลได้คืนพวกเขากลับมาให้เป็นร่างที่ไร้วิญญาณ มีสีเลือดบ้าง มีสีดำบ้าง เขียวคล้ำไปทั้งตัว..ศพเหล่านี้ถูกคลื่นซัดเข้าหาฝั่งพร้อมกับซากเรือไม้ที่ปรักหักพัง

ทางการประกาศว่า ชาวเรือหลายร้อยคนเสียชีวิตกับพายุไต้ฝุ่นครั้งนี้ เพียงแค่

ทางพายุที่ม้วนตัวกลับเท่านั้น

“ผมรอดในครั้งนี่ เพราะคุณยายช่วยผม ผมเห็นพายุกำลังมุ่งตรงเข้ามา ซึ่งไม่มีทางเลยที่มันจะย้อนกลับไประยะง่ายๆ มันห่างจากชายฝั่งเพียงนิดเดียวเท่านั้น”

ความเชื่อมั่นศรัทธาในคุณยายของเธอ มันคงอย่างเต็มเปี่ยม เธอบอกต่อว่า ทุกครั้งที่เขานึกถึงคุณยายนั้น ไม่เคยผิดหวังใดๆ เลย คุณยายช่วยให้แคล้วคลาด ปลอดภัยทุกอย่าง เมื่อครั้งที่เจอพายุ “ลินดา” อีก ในวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ เวลาประมาณ ๓ ๒.. พายุลินดา ก็เข้ามาในทำนองเดียวกัน ซึ่งเขาก็อธิษฐานให้คุณยายช่วย ปรากฏว่าก็รอดอีก ซึ่งตอนช่วงพายุลินดาเข้าประจวบฯ นั้น สภาพบริเวณบ้านเนินแก้ว หมู่ ๕ ตำบลอ่าวน้อย

อำเภอมือง ถนนถูกตัดขาด.. เพราะแรงน้ำป่าซัดเรือประมงกว่า ๕๐ ลำอับปาง ขณะเจอมรสุมในอ่าว ตามองล่าย แต่บริเวณบ้านเขากลับไม่ได้รับความเสียหายอะไรเลย!! ทั้งที่อยู่ตำบลเดียวกัน

เหมือนกับตอนที่ทหารพม่า ยิงกลุ่มของพวกเขาขณะข้ามชายแดนไทย-พม่า.. ปืนก็ด้านยิงไม่ออกทั้ง ๒ กระบอก เพราะขณะนั้นเขานึกให้คุณยายช่วย จนทหารกลัวและยกมือไหว้ และต้องปล่อยทุกคนกลับ อีกครั้งหนึ่งคืองานพระราชทานเพลิงศพของคุณพ่อก็อธิษฐานให้คุณยายช่วยหยุดฝนด้วย ปรากฏว่าหยุดได้จริง ทั้งที่ฝนกำลังตกหนัก สามารถหยุดแบบปิดกั้นน้ำทันที

ทั้งหมดนี้คงไม่ใช่เรื่องบังเอิญ ที่เกิดขึ้นแล้วแคล้วคลาดทุกครั้ง เขายืนยันว่า “เพราะคุณยายเขาจึงมีวันนี้ เขาเชื่อมั่นในวิชาธรรมกาย”

ปัจจุบันคุณเฉลิมพลจึงหมั่นอยู่ในบุญ ด้วยการหมั่นทำทาน รักษาศีล เจริญภาวนาอยู่เป็นประจำและเชื่อมั่นว่าบุญเท่านั้นที่เป็นที่พึ่งที่ระลึกได้เมื่อยามคับขัน..

คุณเฉลิมพล อภัยวี